

Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten

Afdeling openbaarheid van bestuur

23 november 2020

ADVIES 2020-147

met betrekking tot het verkrijgen van een digitaal afschrift van alle bestuursdocumenten op grond waarvan de minister van Justitie op 6 februari 2019 in de bevoegde commissie van de Kamer van Volksvertegenwoordigers kon verklaren dat de Veiligheid van de Staat de klimaatbetogingen en de organisatoren ervan niet opvolgt

(CTB/2020/136)

1. Een overzicht

1.1. Bij e-mail van 11 februari 2019 vraagt de heer X, namens stRaten-generaal om een digitaal afschrift van alle bestuursdocumenten op grond waarvan de minister van Justitie op 6 februari 2019 in de bevoegde commissie van de Kamer van Volksvertegenwoordigers kon verklaren dat de Veiligheid van de Staat de klimaatbetogingen en de organisatoren ervan niet opvolgt.

1.2. Bij e-mail van 13 maart 2019 reageert het kabinet van de minister van Justitie negatief door te verwijzen naar het advies nr. 2016-90 van 5 september 2016 van de Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten, afdeling openbaarheid van bestuur (hierna Commissie genoemd).

1.3. Omdat hij het niet eens is met die afwijzing dient verzoeker op 18 maart 2019 een verzoek tot heroverweging in bij het kabinet van de minister van Justitie. Diezelfde dag verzoekt hij ook de Commissie om een advies.

1.4. Tijdens haar vergadering van 1 april 2019 neemt de Commissie haar advies aan in deze zaak. Het advies draagt het nummer 2019-26.

1.5. In een e-mail van 2 april 2019 reageert de aanvrager op de afwijzing van het verzoek tot heroverweging.

1.6. Bij e-mail van 8 april 2019 vraagt de aanvrager opnieuw aan de minister om toegang tot het document dat hij al eerder aanvroeg.

1.7 Bij e-mail van 3 mei 2019 wordt de aanvraag opnieuw geweigerd en wezenlijk wordt daarbij dezelfde motivering aangevoerd:

“Zoals gezegd, en omstandig gemotiveerd in eerdere mails, is de wet van 11 april 1994 ‘betreffende de openbaarheid van bestuur’ niet van toepassing op leden van de Beleidscel. Het komt bijgevolg ook niet toe aan het kabinet om bestuursdocumenten van administratieve overheden te verspreiden. De minister van Justitie is principieel niet akkoord met het advies, in die zin dat de informatie die de VSSE aan de minister bezorgde met het oog op het voorbereiden van het antwoord op de parlementaire vraag niet kan beschouwd worden als een administratief

stuk. De informatie die de VSSE aan de Beleidscel verstrekte, maakt inherent deel uit van het uitoefenen van één van de opdrachten van de Beleidscel, namelijk het voorbereiden en het ondersteunen van de minister bij het antwoorden op de vraag van een parlementslid. De minister van Justitie blijft dus van oordeel dat de uitzondering voorzien in de wet van 11 april 1994 voor kabinetten van toepassing is. Dit is een principiële standpunt dat los staat van dit specifieke dossier. De minister van Justitie kan u verzekeren dat er inhoudelijk niets in het document van de VSSE anders was dan wat in het antwoord op de parlementaire vraag werd gezegd. De minister blijft van mening dat dit document niet moet worden gedeeld.”

1.8. Bij e-mail van 6 mei 2019 dient de aanvrager een verzoek tot heroverweging in bij de Minister van Justitie. Bij e-mail van dezelfde datum verzoekt hij de Commissie om een advies.

1.9. Op haar zitting van 27 mei 2019 verleende de Commissie haar advies 2019-46 waarin zij verwees naar haar eerder advies 2019-26.

1.10. Nadat de beslissing over het verzoek tot heroverweging over de tweede aanvraag voor hem negatief was, dient de aanvrager een nieuw verzoek om toegang in bij de Minister van Justitie bij e-mail van 24 juni 2019.

1.11. Bij e-mail van 25 juni 2019 weigert de minister op grond van de argumentatie die hij voordien heeft ingeroepen de aanvraag. In de weigeringsbeslissing wordt bovendien verwezen naar de geheimhoudingsplicht van de VSSE in artikel 36 i.o. artikel 19 van de wet van 30 november 1998 ‘houdende regeling van de inlichtingen) en veiligheidsdiensten’.

1.12. Bij e-mail van 8 juli 2019 dient de aanvrager een verzoek tot heroverweging in bij de Minister van Justitie. Bij e-mail van dezelfde datum verzoekt hij de Commissie om een advies.

1.13. Over deze aanvraag brengt de Commissie advies 2019-78 uit waarin zij stelt dat alhoewel het hem vrij staat een nieuwe aanvraag in te dienen, hij hiervan geen gebruik kan maken om de procedure die de wet van 11 april 1994 bepaalt, te omzeilen. Te dezen lijkt de aanvrager daarin een vorm van willig administratief beroep te zien, wat het niet is aangezien de minister, nadat de procedure tot heroverweging is gevolgd en de

Commissie haar adviesbevoegdheid heeft uitgeput, een beslissing neemt, al dan niet uitgebreider gemotiveerd. Deze bedoeling van de aanvrager blijkt te dezen duidelijk uit zijn nieuwe adviesaanvraag. De aanvrager dient evenwel in beginsel tegen de beslissing over het verzoek tot heroverweging een annulatieberoep in te stellen bij de Raad van State tegen de eindbeslissing. De Commissie stelt vast dat de minister wezenlijk geen nieuwe argumenten aanvoert om de aanvraag af te wijzen.

1.14. Bij e-mail van 6 oktober 2020 herhaalt de aanvrager zijn verzoek aan de Minister van Justitie.

1.15. Bij e-mail van dezelfde dag ontvangt hij een ontvangstbevestiging van zijn nieuwe aanvraag.

1.16. Bij e-mail van 9 november 2020 verzoekt hij de Commissie om “door de tussenkomst van de commissie voor de toegang tot bestuursdocumenten het kabinet van de minister van Justitie er alsnog toe te bewegen de gevraagde stukken te leveren”.

2. De ontvankelijkheid van de aanvraag

De Commissie is van oordeel dat het verzoek om advies niet ontvankelijk is. In tegenstelling tot wat artikel 8, § 2 van de wet van 11 april 1994 ‘betreffende de openbaarheid van bestuur’ (hierna: wet van 11 april 1994) vereist, heeft de aanvrager nagelaten om een verzoek tot heroverweging in te dienen of tenminste om de Commissie hiervan een kopie te bezorgen.

Brussel, 23 november 2020.

F. SCHRAM
secretaris

K. LEUS
voorzitster